

ŠILUTĖS R. KINTŲ PAGRINDINĖ MOKYKLA

MOKINIŲ PATYČIŲ TYRIMO REZULTATAI

2024-04-12

Kintai

Tyrimas vyko 2024 m. kovo mėn.

Tyrimą atliko socialinė pedagogė Gabrielė Kumutaitytė

Tyrimė dalyvavo 82 3-10 klasės mokiniai

Tyrimas vyko pasitelkiant IT prietaisus, Google forms anketa.

Tyrimui atlikti buvo pateikta 20 klausimų, iš jų 18 su pasirenkamais atsakymais ir 2 atviri klausimai.

Atsižvelgiant į pateiktus duomenis, akivaizdu, kad mokykla yra laikoma saugia vieta didžiosios dalies mokinių. Iš daugumos mokinių (apie 52%) per pastaruosius du mėnesius niekas nesityčiojo, tačiau yra nemažai atvejų, kai mokiniai patyrė patyčias. Tyrimo duomenys rodo, kad dauguma mokinių (apie 70%) per pastaruosius du mėnesius nepatyrė fizinių patyčių. Dažniausiai pasitaikantis tyčiojimosi būdas buvo apkalbų platinimas, o mažiausiai - daiktų gadinimas. Dažniausiai tyčiojamosi koridoriuose, pertraukų metu. Didesnė mokinių dalis renkasi neatsakyti skriaudėjams tuo pačiu patyčių būdu, kai iš jų tyčiojamosi, o tai gali atspindėti konfliktų sprendimo metodų supratimą arba norą išvengti tolimesnių patyčių. Tačiau vis tiek yra nemaža dalis mokinių, kurie pasirenka kartais ar net dažnai reaguoti į tyčiojimąsi panašiu būdu.

Šie duomenys rodo, kad didžioji dauguma mokinių (maždaug 63%) per pastaruosius du mėnesius netyčiojo iš kitų mokinių. Tačiau vis tiek yra nemaža dalis atvejų, kai mokiniai patys tyčiojosi iš kitų, kartais netgi reguliariai, kas pabrėžia svarbą tęsti prevencinę veiklą ir skatinti pozityvius bendravimo būdus mokykloje. Taip pat tyrimas atskleidė, kad dauguma mokytojų (88%) visada bando stabdyti patyčias, kai jas pastebi.

Mokiniai pateikė įvairias idėjas ir veiksmus, kuriuos galėtų patys atlikti, kad sustabdytų patyčias mokykloje. Dažniausiai minėti pasiūlymai yra: nesityčioti ir bendrauti draugiškai, kreiptis į suaugusius, mokiniai mano, kad svarbu pranešti suaugusiems apie patyčias, įskaitant mokytojus, klasės vadovus ar tėvus.

Mokiniai mano, kad mokytojai galėtų: pasikalbėti su mokiniais, tiek su tais, iš kurių tyčiojasi, tiek su pačiais skriaudėjais, taip pat mokytojai turėtų skatinti atvirą dialogą apie patyčių pasekmes ir ieškoti būdų, kaip jas išspręsti, taip pat informuoti tėvus, apie patyčių situacijas, kurios vyksta mokykloje, ir ieškoti bendrų sprendimo būdų. Didžioji dauguma mokinių (apie 92%) nurodė, kad patyčių poveikis jų lankomumui mokykloje nebuvo pastebimas, ir jie į mokyklą eidavo kaip įprasta. Vis dėlto, yra maža dalis mokinių, kuriems patyčių poveikis įtakojo jų lankymąsi mokykloje ir elgesį joje.

Socialinė pedagogė

Gabrielė Kumutaitytė